

Mala Nedelja. Kot vnet in star čitatelj »Slov. gospodarja« vsak teden skrbno pričakujem in čitam priljubljene mi list. Novic od nas čitamo primeroma malo. Treba bo vestnejše in pogostejše poročati! Staro leto nas je zapustilo in nastopilo je novo z neznano bodočnostjo. Že se odpirajo temni grobovi. Pred kratkim smo položili v grob vsem znanega, za vsako dobro stvar vnemaga in požrtvovalnega moža, veleposestnika Sterniša Andreja iz Godemarcev. Vprav na Novega geta dan smo pa spremili k zadnjemu počitku mlado, komaj 3 mesece poročeno ženo Jakuš Ano iz Sitarovec. Večni ji mir in pokoj! — Tudi porok imamo nekaj, da vsaj ne bomo vsi »kopanje« vlekli, kakor pravijo po domače. Ne upamo pa se v ta stan radi prehude krize v denarnici. — Tudi za »Naš dom« so se fantje živahno potegnili ter je poskočilo število naročnikov od laniških 14 na 47.

Mala Nedelja. Pri nas je dosti organizacij, med njimi tudi bratovščina Jeruzalemskega osla. Člani dejansko zvesto izpolnjujejo naloge svojih prednikov iz Stare zaveze. Če kdo ne veruje, se lahko prepriča na lastne oči. Videl bo par krepkih fantov izven cerkve, ko se v cerkvi oznanja beseda božja in daruje sv. maša. Zastavimo svoje moči v krščanskih organizacijah, ko vidimo, da od vseh strani pritiskajo na nas v ovčjih oblačilih grabljivi volkovi. Mi pa neustrašeno pokažimo, da smo zavedni katoličani. Zato delujmo v organizaciji Katoliške akcije, posebno mladina naj tu stori svojo dolžnost!

Velika Nedelja. V nedeljo dne 3. februarja smo tukaj ob ogromni udeležbi ljudstva pokopali Antona Gašpariča, daleč na okrog znanega kovača in posestnika iz Ključarovec. Kratka in mučna bolezen nam ga je nepričakovano iztrgala iz naše sredine. Bil je veselega značaja ter poznan šaljivec. Bil je pa tudi mož po volji božji, ki je dal Bogu, kar je božjega. Ni se sramoval pogostokrat pristopiti k mizi Gospodovi. Čeravno dobro uro od cerkve oddaljen, telesno pohabljen, kar ga je posebno pri hoji zelo oviralo, vendar je bilo malo nedelj, da bi ne prišel tudi k večernicam. Bodi mu lahka zemlja domača, celi rodbini naše iskreno sožalje! — Bratovščina Jeruzalemskega osla ima tudi pri nas nekaj članov. Poseb-

Ljudje, ki trpe na otežkočeni telesni potrebi, in ki jih radi tega mučijo krvno prenapolnjenost trebuha, pritisk krvi v možgane, glavobol, močno utripanje srca, dalje k' trpe na boleznih dančne sluznice, fišurah, hemoroidnem zamotku, fistulah, jemljejo za iztrebljenje črevesa zjutraj in zvečer po četrtinko »**Franz Josefove grenčice**«. Vodilni zdravniki kirurških zavodov izjavljajo, da se poslužujejo »**Franz Josefove vode**« po operacijah z najboljšim uspehom. »**Franz Josefove grenčice**« se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

no sedaj v zimskem času so ti junaki res občudovanja vredni, ko v najhujšem mrazu med celim cerkvenim opravilom vztrajajo zunaj cerkve ter cerkveni zid podpirajo, kar je popolnoma odveč, ker se naša cerkev tudi brez njihovega podpiranja menda še ne bode podrta!

Prihova pri Konjicah. Na Svečnico je po kratki bolezni umrla, previdena s sv. zakramenti, v 83. letu svoje starosti dobra in pridna krščanska mati Neža Brglez. Bila je vzor skrbne gospodinjice, miroljubne sosedice in dobre matere otrokom. Mirno in potrpežljivo je prenašala teže visoke starosti. Svoje otroke je lepo odgojila; šest jih še živi, 1 pa je padel v vojski. Dobro oskrbo je užival tudi Lojzek, ki so ga vzeli kakor za svojega, ker ga je nadzorovala vestna botra, ena izmed pridnih hčera blagopokojne. Upati je, da bodo po dosedanji zasnovani poti hodili tudi nasledniki, saj so vsi poznani kot delavni ljudje, dobri značaji in prijatelji krščanskih knjig in časopisov.

Gornja Ponikva. Dolg pust, malo porok. Ta pregovor se letos pri nas uresničuje. Do sedaj je bila samo ena poroka in več jih ne bo. Toda ta edina poroka odtehta tri druge. Dne 30. prosinca je stal pred najlepšim velikim oltarjem v dekaniji kot ženin vrli in vzorni mladenci Alojzij Vasle, po domače Dolinšek, ki je prevzel lepo posestvo od svojih staršev; nevesta pa je bila mladenka Marjeta Satler, načelnica Marijine družbe, katero je štiri leta modro vodila. Za družbo je bil ta dan praznik. Družbenice so med poročno sv. mašo prejele sv. obhajilo in ga darovale za svojo načelnico-nevesto. Poslovila so se od nje s krasnim govorom in ji poklonile lep molitvenik. Vsled

gospodarske krize je tukaj le malo porok. Starejši posestniki se ravnaajo po starem pravilu: Ti meni luč, jaz tebi ključ.

Poljčane. Na Svečnico je Marijin vrtec obhazel svoj praznik ter nas presenetil z ganljivo igrico »Božič v gozdu«. Ne morete si misliti, gospod urednik, kako globoko nas je presunila ta predstava, kjer so nastopili sami mali, nedolžni otročiči. Bele deklice z zlatim nakitom v laseh so rajale, kakor sami nebeški krilateci. In tisti palčki, ki so nas gledalce spravili na prvi pogled v dobro voljo. Nadvse očarljiv je bil nastop malega Jezuščka, srčkan fantek, ki je trosil bele cvetlice in blagoslavljal vse naokrog. Pred zaključkom igre je gospod katehet še obrazložil na kratko življenje uboge pastirice Bernardke ter s tem podal nekako sliko in pomen te igre. Da so ti mali igralci tako dobro izvršili svoje naloge, za to gre zahvala gospodu katehetu, ki je imel gotovo dosti truda z njimi. Po igri je nastopil Marijin vrtec z različnimi pesmimi, med katerimi je tudi bila priljubljena pesem »Srce moje naj Mariji slavo poje«. — Naš Marijin vrtec dobi novo zastavico. Če Bog da, bo dne 25. marca t. l. blagoslovljena. Mi vsi se že veselimo na ta praznik.

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Izrednost iz mišje pasme. Pri Čončevih je po raznih predalih zhaljal oster vonj po miših. Nastavili so okroglo žičnato past, v katero se vjamejo žive miši. In glejte: v eni noči se je ujelo kar pet živali. Med ujetniki se je pri eni našla izrednost. Bila je to miš, največja med vsemi, ter je imela belo liso na glavi in po hrbtu 2 cm dolgo in 1 cm široko belo šeko. To se bo moralo komu zdelo čudno, a je resnično. — Prvi v letošnjem predpustu si je naložil zakonski križ Škrabi Tonče iz Irja in Šmit Jozefa iz Spod. Sečovega. Želimo obilno sreče in božjega blagoslova!

Sv. Jernej pri Ločah. Pri nas je zatisnila v nedeljo dne 27. januarja svoje trudne oči posestnica v Marinski vasi Antonija Kotnik, po domače Sitarca. Bolehala je že dalje časa na nezdravljivi pljučni jetiki. Rajna je bila dobra in skrbna mati svojih otrok. Kazala je svoje dobro srce tudi do revežev, ki so kaj radi trkali na njena vrata. Pogreba se je udeležila velika množica ljudi. Cerkevni moški pevski zbor ji je zapel pod vodstvom g. organista na

njegovem imenu: kje in kedaj bi se sestal z njo Vinko?

Čez par dni je bil Majdak ponovno pri Lapuhu s pisanim odgovorom na s solzami omočenem papirju. Iz pisma je zvedel Vinko, kar mu je že zatrjeval Johan. Veronika je in ostane v srcu njegova. Niti za trenutek ni dvomila nad njegovo nedolžnostjo. Oče ne sme niti čuti Vinkovega imena in to radi Pasariča ne, kateremu je obljubil Veronikino roko zlepa ali shuda. Očetova trma v tem oziru bo nepopustljiva. Omehča in predružači lahko očetovo voljo samo prst božji, za kojega namig prosita noč in dan z dobro majko Boga in svetogorsko Mater božjo. Na kak osebnostni sestanek zaenkrat ni misliti. Oče zna, da je Vinko prost ter na Lipšinetovem, se ne gane z doma in pazi na njo s kraguljim očesom. Obiska pri Katičevih naj nikar ne tvega! Lahko bi došlo ob tej priliki do najhujšega in Veronikina usoda bi bila zapечатena za smiraj. Vse je v božjih rokah. Majdak naj bo za bodoče posrednik med obema, a seve previdno, da ga oče ne razkrinka in mu prepove prestop Katičevega praga.

Pismu, iz katerega je prekipevala prava kmečka

ljubezen in skrb za bodočnost obeh udanih src, je bil priložen vršič rožmarina.

Vinko je znal, pri čem da je. Veronika je in bo njegova, ako bo na kak način nadvladala liki jeklo trmasto voljo očeta, kateremu je srčna udanost tujka ter mu je vse bogastvo ter splošni ugled bodočega zeta.

Potrli in veseli Vinko je pridno pošiljal Majdaka s pisanimi obvestili do Veronike in je prejemal redno odgovor. Dobro je bil podučen o položaju na Katičevem domu. Že sta razpihaval oba z Veroniko iskro upanja, ker se je umaknila snubaška zadeva s Pasaričem v ozadje in je obetala zaton v tiho pozabljenje.

Pregosto in neovirano izmenjavanje pisem je rodilo na Vinkovi in Veronikini strani preveč nepazljivosti.

Majdakovo voglarenje ter postopanje po Katičevini je vzbudilo pozornost gazde.

(Dalje sledi.)

Kupujte pri naših insercentih!

ka ima 2 postelji. Poleg kuhinje je bar za potnike. Letalo stane 25 mil. frankov.

Ženski polk v Abesiniji.

Italijansko časopisje poroča, da so imeli v zadnjem času Italijani v Abesiniji (ob vzhodni afriški obali) pri kravah spopadlih z domačini opravka z ženskim sovražnikom. Dežela Abesinija posedla ženski polk, ki je povsem tako oborožen kakor moški vojaki. Značilno je dejstvo, da se odlikuje ženski polk po posebni krvoločnosti in ga pošiljajo v boj proti Italijanom, k' hočejo ugrabiti Abesincem svobodo tersamostojnost tamkaj, kjer bi naj bilo nezna-no prizanašanje.